

**Uchwała Nr XXIX/282/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 20 lutego 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

- §1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 14 stycznia 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargę za bezzasadną.
- §2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.
- §3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

UZASADNIENIE

W dniu 14 stycznia 2014 r. Skarżący wniósł skargę na działalność Starosty Goleniowskiego, dla której rozpoznania zgodnie z przepisem art. 229 pkt 2 KPA właściwa jest Rada Powiatu w Goleniowie.

Skarżący, odnosząc się do treści pisma WKA.030.55.2013.RG z dnia 17 grudnia 2013 r., poinformował, iż Starosta niewłaściwie załatwił pismo Skarżącego z dnia 10 grudnia 2013 r. oraz inne pisma, w których Skarżący powiadamiał o popełnieniu na szkodę Skarżącego przestępstw. Jednocześnie Skarżący stanowczo zaprzeczył, by pisma te stanowiły wnioski o wszczęcie postępowania przygotowawczego.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Skarżący w piśmie, które wpłynęło w dniu 10 grudnia 2013 r. do Starosty Goleniowskiego, nie zawarł skonkretyzowanych żądań wobec Starosty, oskarżając wymienione w piśmie osoby o popełnienie na szkodę Skarżącego przestępstw, bez wskazania jednak w sposób umożliwiający jakiegokolwiek odniesienie się do powyższych zarzutów, na czym przestępstwa te miały polegać.

Zakwestionowanym w skardze pismem z dnia 17 grudnia 2013 r. Starosta powiadomił Skarżącego o braku właściwości jednostki samorządu terytorialnego oraz jej organów do prowadzenia postępowania przygotowawczego w sprawach o popełnienie czynu zabronionego, wskazując właściwe organy i pouczając o treści przepisu art. 298 Kodeksu Postępowania Karnego. Jednocześnie wskazano Skarżącemu, iż z uwagi na wskazane braki pisma nie stwierdzono podstaw do zawiadomienia właściwych organów w trybie przepisu art. 304 § 2 Kodeksu Postępowania Karnego.

W treści złożonej skargi Skarżący ponowił oskarżenia o popełnienie na jego szkodę przestępstw przez wymienione w skardze osoby, również bez ich skonkretyzowania, kwestionując działania Starosty w sprawie, bez jednakże wskazania konkretnych działań, jakich oczekiwałby zarówno od Starosty, jak i organu rozpoznającego wniesioną przez Skarżącego skargę.

Rada Powiatu, rozpoznając wniesioną skargę, nie znalazła w konsekwencji podstaw do jej uwzględnienia. Działania podjęte przez Starostę w następstwie złożenia przez Skarżącego pism były działaniami prawidłowymi, w szczególności mając na uwadze, iż pisma skupiały się na oskarżaniu wymienionych w nich osób o popełnienie na szkodę Skarżącego przestępstw, bez ich sprecyzowania. Organy samorządu terytorialnego nie są właściwe do prowadzenia postępowań karnych, w związku z czym składanie do nich pism zawierających oświadczenia o popełnieniu na szkodę Skarżącego przestępstw jest działaniem chybionym, gdyż w przypadku gdy Skarżący posiada wiedzę o popełnieniu czynu zabronionego powinien o powyższym powiadomić organy ścigania, właściwe do prowadzenia postępowania przygotowawczego będącego jednym z etapów postępowania karnego. Organy te zostały wskazane Skarżącemu w treści pisma z dnia 17 grudnia 2013 r. Również w sposób prawidłowy Starosta nie zastosował dyspozycji przepisu art. 304 § 2 Kodeksu Postępowania Karnego, gdyż brak było podstaw do przyjęcia istnienia uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynu zabronionego w sprawie w sytuacji wyłącznie ogólnych zarzutów zgłoszonych w piśmie przez Skarżącego, nie popartych żadnymi dowodami, których ewentualne uzupełnienie przez Starostę przekraczałyby jego zakres kompetencji.

Z powyższych względów skargę postanowiono uznać za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA:

„W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”